

Слатина - Суцидава

Descriere

Манастирът Мъйнещи

Descriere

Първата църква е изградена от дърво от управителя Матей Бързяну през 1742-1743 г. От 1745 г., по волята на ктитора, светата обител е метох на Епископия Ръмник. През 1805 г., постелникът кир Попа Николае, Йоаникий Преда и постелникът Николае Майнеску започват изграждането на църква от камък и тухла, която е завършена на 29 септември 1809 г. Зографисана е през 1810-1812 г. и първоначално е посветена на св. Николай. Тук приемат монашество някои от хайдутите на Янку Жиану, след като през 1818 г. той се отказва от хайдутството. Поради тази причина, в местния фолклор, скитът остава известен като "Скитът на хайдутите". След одържавяването на манастирските имоти се превръща в енорийска църква, която през 1926 г. е затворена. В периода 1930-1940 г. е извършен ремонт и на следващата година църквата отново отваря врати. През 1979 г. отново е извършен основен ремонт. Заслужава да се отбележи, че на портретите ктиторите са с костюми, характерни за епохата, с елементи, специфични за румънските народни носии. От 1996 г. манастирът вече е девически.

Harta

Манастирът Кълуй

Descriere

Манастирът е основан през 1515 г. по време на управлението на Нягое Басараб (1512-1521 г.) и в началото носел името Чептуроя. Първите му ктитори били банът Влад (дядо на тримата братя Бузеши), пькалабът (управител на болярските имоти – бел. пр.) Думитру и спътарят (оръженосец – бел. пр.) Балика. Строежът е завършен едва през 1588 г. с усилията на братята Бузеши (Раду, Преда и Строе). През 1594 г. са довършени килиите и камбанарията, през 1600 г. църквата е изографисана (от зографа Михня), а през 1610 г. е добавен притвор (разрушен през 1859 г.). Манастирът Кълуй е бил използван през вековете и като некропол на фамилията Бузеши: Преда Бузеску, велик бан на Крайова, е погребан тук през декември 1608 г., Станка – жупанка на Раду Бузеску, е погребана през февруари 1590 г. и Раду Бузеску – първи ключар, е погребан през януари 1610 г. Като метох на Божи гроб в Йерусалим, манастирът е пострадал, поради небрежността на гръцките монаси. През 1821 г. е изгорен от турците, а през 1823 г. тук идват румънски монаси. По време на игумена Кириак Ръмничяну (1823-1828 г.) са извършени няколко укрепителни дейности. През 1834 г. църквата е повторно изографисана от постелника, зографа Барбу Кошовяну. През 1856 г., отново е в състояние на разруха, като наскоро след това (1859-1861 г.), е възстановен. След одържавяването на манастирските имоти състоянието му отново се влошава. Между 1986 и 2006 г. се извършват дейности по реставрация и модернизация, с няколко постройки и внушителна трикуполна църква в традиционен стил с отворен притвор. Манастирът първоначално е бил мъжки, след това девически до 1985-1986 г., когато отново става мъжки.

Harta

Манастирът Клокочьов

Descriere

Споменава се още по времето на Нягое Басараб (1512-1521 г.), когато е отбелязан при една размяна на имения между неговия игумен и ключаря Маня от Персани, основател на манастира Сяка-Мушетещи. През 1625 г. Александру Коконул го прави метох на Светогорския манастир Кутлумуш. Земетресението от 1628 г., както и няколко пожара обаче разрушават стария монашески център. Поради тази причина, през 1645 г., по време на царуването на Матей Басараб, манастирът е възобновен от великия ага Дийку Буйческу. Разрушен е отново поради превратностите на времето и през 1980 г. започват обширни възстановителни работи, които постепенно възстановяват манастира до състоянието, в която се намира днес. Чрез своята архитектура, манастирът Клокочьов, въпреки промените, направени при възстановителните работи, които се стремят да запазят вида на старата обител, е сред паметниците от средата на 17 век, в които все още доминират стилистичните характеристики от времето на Матей Басараб. Разнообразието от форми е смекчено от трезвостта и простотата на конструкцията, като декорацията е използвана с мярка.

Harta

Манастирът Стрехърец (Стрихърец)

Descriere

Манастирът най-напред се споменава в 1478 г., като е отбелязан и в няколко документа от 1578, 1608 и 1620 г. Някои извори посочват като негов ктитор епископ Варлаам Ръмнишки, който по-късно става митрополит на Влашко (1672-1679 г.). Ктитор на манастира най-вероятно обаче е монах Серафим, който по време на царуването на Матей Басараб е епископ на Бузю. На 24 април 1664 г. Серафим купува имението Стрехърец, за да построи манастир, като е подпомогнат от владетеля Раду Водъ Леон (1664-1669 г.), който през 1665 г. дава на манастира част от своята собственост. Завършен е преди 1668 г., от когато е метох към митрополията в Букурещ. В един документ от 1671 г. се споменава за намерението на ктитора да изографиса църквата. През 1844 г. манастирът е обновен от еклисиарха (църковен настоятел) Йосиф, който построява и няколко нови сгради. След одържавяването на манастирските имоти е превърнат в болница. Нови ремонтни дейности са извършени в периода 1930-1936 г. от Комисията на историческите паметници, както и през 1982 г. от Дирекцията за историческите паметници.

Harta

Манастирът Брънковени

Descriere

В началото на 16 в. болярите Брънковени изграждат архитектурния ансамбъл, който по-късно носи името им, като място за убежище. В него през 1570 г. жупанката Челя строи дървена църква и тогава се заселват няколко монаси. Първото документално сведение датира от 1582-1583 г., когато Михня Турчитул ремонтира някои от по-старите сгради. През 1634 г. Матей Басараб започва възстановяването и допълването на архитектурния ансамбъл със сложна укрепителна система. От негово време е запазена и кулата-камбанария, просторните сводести изби и защитната стена с бойници. Сегашната църква е построена на мястото на старата от Константин Брънковяну през 1700 г. През 1702 г. той построява и кръстовидната църква-болница. Голямата църква, построена между 1699-1700 г. в брънковенски стил, е с форма на кръст, с открит притвор, подкрепена от осем каменни колони, подредени в центъра. Иконостасът е позлатен и е запазен. Над централната част се издига купол, а вратите са дърворезбовани от масивно дъбово дърво. В църквата са открити няколко гроба, между които на Папа Брънковяну (баща на Константин Брънковяну). Стенописите датират от 1837 г., като авторите им са неизвестни. Ансамбълът е пострадал по време на турско-австрийската война на 1716-1718 г., както и от земетресението през 1838 г. След одържавяването на манастирските имоти остава скромна обител, уредник на която е Попа Шапкъ. С течение на времето комплексът запустява, като отчасти е възстановен от епископ Вартоломей Стънеску (1921-1938 г.). Между 1940-1959 г. манастирът е девически, но в резултат на указ 410/1959, обителта е разтурена, като за кратко време се използва за старопиталище и след това остава безлюдна за 20 години. След 1980 г. идват няколко монахини от манастира Клокочьов и започват първите ремонтни дейности. Днес манастирът е изцяло възстановен.

Harta

Манастирът Студина

Descriere

Това е сравнително нов манастир. Строежът му започва през 1994 г. с поставяне на един оброк. Построяването на манастира е резултат от желанието на г-жа Мария Кръму от Траян, окръг Олт. През последните две десетилетия са извършени и други дейности по разширяване и консолидация, а през 2009 г. манастирът е осветен.

Harta

